

Zlatna obljetnica svećeništva biskupa Echevarrije

Sedmog kolovoza, Prelat Opusa Dei slavio je pedesetu obljetnicu svećeništva. Bio je zaređen u Madridu s drugim članovima Opusa Dei 1955. godine.

Obljetnica će se javno proslaviti u rujnu. Slijedeći odlomci preuzeti su iz knjige biskupa Echevarrije “Para servir a la Iglesia”.

27.10.2005.

Sv. Josemaría napisao je da “Prelat treba biti učitelj i otac svim vjernicima Opusa Dei, ljubeći ih sve u Kristu. On poučava sve i štiti ih nježnom brigom. Daruje se velikodušno svima, radosno se žrtvujući sve više i više.” Molim vas da molite Presveto Trojstvo da mi po zagovoru Sv. Josemarije pokaže kako da ove riječi pretočim u svoje pastoralno služenje Opusu Dei.

Povjerena služba pretpostavlja mnoge vrline, a sve ih povezuje ljubav. Na prvom mjestu, [svećenik] mora biti ponizan, služiti sa sviješću da svatko treba tu vrlinu. Ne smatramo iznimkom žrtvovati se za druge, niti jadikujemo nad osobnim udobnostima kojih se možda trebamo odreći kako bismo mogli to učiniti. Žrtva treba biti slobodno darovana, kako u činu volje, tako i u našim osjećajima – prvo za Boga, a zatim za čovjeka – bez očekivanja

ljudske pohvale ili zemaljske nagrade.

Naša služba kao djece Božj, bilo đakona bilo svećenika [njegove Crkve] mora biti radosno i velikodušno obojena, čak iako nam je ponekad teško sakriti tugu ili umor: “Bog ljubi vesela darivatelja”. Sv. Josemaría često je govorio da je osmjeh – otvoren i iskren, čak i ako treba truda da se to postigne – najbolje mrtvljenje.

Kako je moguće da je siromašan čovjek kao ja primio takve darove od Neba? Kako mogu, nevrijedan kakav jesam, zahvaliti Bogu što me je odabrao? Vapaj koji smo svi zavapili prije nekoliko trenutaka u psalmu toliko je istinit: “Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Gospodnje. Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, zazvat ću ime Gospodnje.” (Ps 116, 13,17)

U Evandjelju, Gospodin nas podsjeća da nismo mi odabrali Njega, nego da je On odabrao svakog od nas. Ne smijemo se obazirati na svoje osobne slabosti, na načine na koje se često nesvjesno odupiremo velikodušnom darivanju samih sebe. Djeco moja, Gospodin je onaj koji nas je pozvao na ovaj život služenja, neograničenog služenja Crkvi i dušama. On nam također daje milost da donesemo rod. Vaš će rod ostati jer [kako je On obećao] sve što zaištete u njegovo ime bit će vam dano od Oca.

Takvo veliko udaljavanje od samoga sebe, takva potpuna Kristova služba moguća je samo ako svećenik želi da nestane, da sebe ostavi po strani, da ostavi svoje želje i osobne preferencije, tako da ga vodi samo Duh Sveti.

Od sada nadalje, sinovi moji, morate čeznuti da zaboravite na sebe,

odlučni da dopustite drugima da vas zaokupljaju. Kada planirate svoj rad i odmor, budite uvijek svjesni da ste odabrani da predstavljate ljude u bogoslužju, da prinosite darove i žrtve za grijeh. Ljudi koji vas okružuju moraju vidjeti ste da svaki trenutak, dvadeset i četiri sata na dan, njima na raspolaganju – ne da im učinite uslugu, nego da radosno prihvatite dužnost koja se ne smije zaobići. Svatko ima pravo tražiti od vas duhovni savjet ili riječi utjehe; čuti od vas spasonosnu nauku Evanđelja; dobiti od vas božanski oprost nakon ispovijedi grijeha; otkriti prisutnost i ljubav Kristovu u svakom aspektu vašeg ponašanja.